

χωρισθούν) Κερασ. "Ας ποιόνυμ' τ' ἀποχωρισίης (ἄς κάνωμε τὰ τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ, ἤτοι ἀσπασμούς, εὐχὰς κττ.) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Δέν τό 'ρπιζα 'ς τή θάλασσα ντουβάρια νά χτιστοῦνε
καί ζωντανή 'ποχωρισιά τὰ μάτια μου νά δοῦνε

Κρήν.

'Ενός εἶα ἐν' ὄρωμαν πῶς ἤμουν μέσ' 'ς τήν χώραν
κ' ἡ χώρα ἐν' 'ποχωριδὰ κ' εἶντα νά κάμω τώρα;

Κύπρ. 2) Χωρισμός ἀνδρογύνου, διάζευξις Ρόδ. — Λεξ. Δημητρ. : Ἄσμ.

Στρέφω νά πά' 'ς τήν ἐκκλησιά | νά μὴ γενῇ 'ποχωρισιά Ρόδ.

ἀποχώρισμαν τό, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀποχωρίγμαν Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ρ. ἀποχωρίζω.

Διάσπασις, ἀπόσχισις πράγματός τινος.

ἀποχωρισμός ὁ, κοιν. ἀπουχουρισμός βόρ. ἰδιώμ. ἀπεχωρισμός Νάξ. ('Απύρανθ.) Χίος (Πυργ.) 'ποχωρισμός Τήλ.

'Εκ τοῦ ρ. ἀποχωρίζω. Πβ. καί μεσν. ἐν γλωσσαρίῳ ἀποχωρισμός = ἀφορισμός. 'Ο τύπ. ἀπεχωρισμός ἔχει τὸ εἶναι τοῦ ἀορ. ἀπεχώρισα.

Χωρισμός ἀπ' ἀλλήλων ἐνθ' ἄν. : Ζωντανός ἀποχωρισμός (χωρισμός δύο προσώπων ζώντων κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐτέρου γινόμενον) κοιν. || Ἄσμ.

Μισσεύγω κι ὅλα τὰ πουλλὰ κλαίνε τὸ μισσεμό μου,
κλαίγε καί σύ, πουλλάκι μου, τὸν ἀποχωρισμό μου Κρήτ.

'Εχθροὶ καί φίλοι καί δικοὶ κλαίουν τὸ μισσεμό σου,
κλαίει καί τὸ σπιτάκι σου τὸν ἀποχωρισμό σου

(μοιρολ.) Πελοπν. (Λακων.)

ἀποχωριστός ἐπίθ. Θράκ. — ΠΠαπαχριστοδ. Θρακ. ἡθογραφ. 2, 104.

'Εκ τοῦ ρ. ἀποχωρίζω.

'Ο διακρινόμενος τῶν ἄλλων ὡς ἄξιος πολλῆς ἀγάπης καί τιμῆς ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Γαρούφαλο τοῦ Μάι καί τοῦ Θεριστῆ,
ἀγάπη μου μεγάλη κι ἀποχωριστῆ

Θράκ. Συνών. ξεχωριστός.

ἀποχωσιάζω Χίος

Τὸ μεσν. ἀποχωσιάζω. Πβ. Χρον. Μορ. Η στ. 1066 (ἐκδ. JSchmitt) «ἐνταῦτα ἀπεχωσιάσασιν γύροθεν οἱ χωσιές».

'Εκβάλλω τινὰ ἀπὸ τὴν χωσιά, τὴν κρύπτην. Συνών. ξεχωσιάζω, ξεχωσιάζω.

ἀπόχωσμα τό, Κάρπ.

'Εκ τοῦ ρ. ἀποχώνω.

'Η κάλυψις τοῦ σπόρου ὑπὸ τὴν γῆν μετὰ τὴν σποράν διὰ τῆς ἰσοπεδώσεως.

ἀπόχωστα ἐπίρρ. Κρήτ. 'πόχωστα Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀπόχωστος.

Κρυφίως : 'Απόχωστα ἀπόχωστα τοῖς κάνεις τοῖς δουλειῇ σου. Συνών. ἀντίκρυφα, ἀπόκρυφα, κατὰ χωστα, κρυφά, μυστικά, παρὰ χωστα, χωστά.

ἀπόχωστος ἐπίθ. Κρήτ.

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καί τοῦ ἐπιθ. χωστός. 'Η λ. καί ἐν 'Ερωτοκρ. Α 1458 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.)

'Απόκρυφος, κρύφιος. 'Η σημ. καί ἐν 'Ερωτοκρ. ἐνθ' ἄν. «καὶ μέσα ποῦ τὰ ξόμπλιαζε κι ὅπου τὰ συχνοθώρει | μιὰν πορτοπούλλ' ἀπόχωστη ἐξάνοιξεν ἡ κόρη». Συνών. ἀπόκρυφος 1.

ἀποψαίνου Τσακων.

'Εκ τοῦ ἀρχ. ἀποψάω.

'Αποσπογγίζω, καθαρίζω.

ἀποψάλλω σύννηθ. καί Πόντ. ('Αμισ. Οἶν.) ἀποψέλλω ἐνιαχ. 'ποψάλλω Α.Κρήτ.

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καί τοῦ ρ. ψάλλω. 'Η λ. καί ἐν χειρογρ. 'Αθω τοῦ 16ου αἰῶνος. 'Ιδ. ΜVasmer Byzant. Gesprächbuch 32. Πβ. καί μεταγν. ἀποψάλλω = ἡχῶ.

1) Ἀμτβ. τελειώνω τὸ ψάλισμο σύννηθ. καί Πόντ. (Οἶν.) : Ποίημ.

Ψέλνει γὰρ τὸν ἐσπερινὸν μὲ λιγωμένους ἤχους . . .

σταυροκοπιέται, ἀπόφαλε καὶ βγαίνει 'ς τὴν αὐλὴν

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1, 142. β) Ἀπολύω, ἐπὶ ἐκκλησίας, λειτουργίας κττ. Κρήτ. Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.) Πόντ. ('Αμισ. Οἶν.) κ.ά. — 'ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 344, 19 : 'Η ἐκκλησιά σήμερα δὲν ἀποψέλλει γρήγορα Πάρ.

'Εγκλεσία ἐπόφαλε Οἶν. || Παροιμ. 'Ὡς ποῦ νὰ στολιστῇ ὁ Κατσαρῆς, ἀπόψαλ' ἡ Ἀνάστασι (ἐπὶ τῶν βραδυνόντων) 'ΙΒενιζέλ. ἐνθ' ἄν. 2) Μετβ.

τελειώνω τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τινὸς 'Αθῆν. 'Ηπ. Κρήτ. κ.ά. : Τὸν ἀποψάλλαν καὶ τὸν σηκώσαν (ἐνν. τὸν νεκρὸν) 'Αθῆν. || Ἄσμ.

Καὶ ὅταν μ' ἀποψάλλουνε καὶ σβήσουν τὰ κεριά μου,
καὶ τότε ἀγαπημένη μου σὲ ἔχω 'ς τὴν καρδιά μου

CFauriel Chants populaires 2, 222

ἀποψαργά ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀποψαργὰς Κρήτ. ἀποδάψαργὰς Κρήτ. ἀποδανοψαργὰς Κρήτ. ἀποστανοψαργὰς Κρήτ. ἀποψαργά

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καί τοῦ ἐπιρρ. ὁ ψαργά.

'Απὸ χθὲς τὸ βράδυ : 'Αποδανοψαργὰς δὲ δὸν εἶδα. Συνών. ἀποψές 1.

ἀποψαργάδινος ἐπίθ. Κρήτ. ἀποδανοψαργάδινος Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. ἀποψαργά.

'Ο ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς χθὲς : 'Αποψαργάδινο φαεῖ.

ἀποψατὸς ἐπίθ. ἀποψατὲ Τσακων.

'Εκ τοῦ ρ. ἀποψαίνου.

Καθαρισμένος, σφουγγισμένος.

ἀπόψε ἐπίρρ. κοιν. καί Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Σινασσ.) ἀπόσπε Καλαβρ. (Κοντοφ. Χωρίο Ροχούδ.) ἀπόψι βόρ. ἰδιώμ. καί Πόντ. (Οἶν.) ἀπόψι Μακεδ. (Κοζ. Χαλκιδ.) ἀπόψι Καππ. (Σίλ.) ἀπόψ' Πόντ. ('Αργυρόπ. Κερασ. Κρώμν. Χαλδ. κ.ά.) ἀποψές Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) ἀπόψες Κρήτ. Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Μακεδ. (Καστορ.) ἀπόψα Βιθυν. (Κατιρ.) Δαρδαν. Θράκ. ('Αδριανούπ. Καλλιπ.) 'Ικαρ. Καππ. ('Αραβάν.) Χηλ. κ.ά. ἀόψε Σίφν. Σύμ.

ἄοψε Χίος ('Ελυμπ.) 'πόψε Κύπρ. Τήλ. κ.ά. 'πόψες Σέριφ. 'πόψιν Μακεδ. (Γκιουβέσν.) 'πόψι Θεσσ. Μακεδ. (Σνίχ. κ.ά.) 'πόψα Α.Ρουμελ. (Μεσημβρ. Καρ. Σωζόπ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Μάλγαρ. Σαρεκκλ.) Καππ.

'Εκ τοῦ μεταγν. ἐπιρρ. ἀποψέ, παρ' ὁ καί μεσν. ἀπόψε.

'Ο τύπ. ἀπόψα, ὅς καί ἐν πατύρῳ τοῦ 7ου αἰῶνος παρὰ SKarsomenakis Voruntersuch. zu einer Gramm. der Papyri 80, προήλθεν ἐκ μεταπλασμοῦ κατὰ τὰ εἰς - α ἐπιρρ.

'Ιδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 100. 'Ο τύπ. ἀπόψες κατὰ τὰ ἄλλα εἰς - ες ἐπιρρ. ποτές, τίποτες, τότες κτλ. 'Ο τύπος ἀόψε κατ' ἀνομ., ἐκ τούτου δὲ περαιτέρω ὁ τύπ. ἄοψε,

περὶ οὗ ἰδ. HPernot Phonét. des parlers de Chio 187.

1) Κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης ἡμέρας σύννηθ. καί Πόντ. ('Αργυρόπ. Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Χαλδ. κ.ά.) :

Δέν κοιμήθηκα καλὰ ἀπόψε. Ἀσκημο ὄνειρο εἶδα ἀπόψε.

'Απόψε ἔβλεπα 'ς τ' ὄνειρό μου ὅτι ἐκέρδισα πολλὰ χρήματα.

